По конфіскаті — наклад другий.

Ч. 30. Почтову належність оплачено гуртом. Львів, середа 6. грудня 1922. Рік XXIV.

СВОБОДА

Виходить щоденно рано.

РЕДАКЦІЯ И АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок 10., II. пов.
Конто почт. щад. 143.322.
Адр. тел.: „Свобода“ Львів.
Нач. Редактор приймає від 10—11 год. передпол.
Рукописів редакція не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА
Місячно в краю 2900 Мп.
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 дол., Франції, Голяндії, Бельгії 10 фр. фр., Італії 10 лірів, Німеччині 5000 н. марок, Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. корон, Румунія 50 лей, Болгарії 50 левів, Австрії 5.000 мп. Зміна адреси 100 мп.

В справі оголошень звертатися до Адміністрації.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 150 Мп.

Видає: ВИДАВНИЧА СПІЛКА „ДІЛО“.

Львів, 5. грудня 1922.

Польські вибори і Жиди.

Коли український народ Галицької Землі супроти польських виборів зайняв негативне становище, позиція Жидів зробилася вельми важка.

Відносно становища українського народу в справі виборів не було ніяких сумнівів:

Жиди в українсько-польському спорі на загал зберігали невтральне становище.

В українському таборі проголошення невтральности Жидів в українсько-польському спорі найшло повне зрозуміння. Не можна сього сказати про табор польський. З сього боку стрічалися Жиди з постійними докорами, погрозами, шикатурами за те, що не здекляррувалися за приналежністю Східної Галичини до Польщі.

І треба сказати: мимо всіх заходів Поляки такої декларації від Жидів не дістали. Між иншими це теж у значній мірі причинюється до хоробливого роздування антисемітських настроїв серед польської суспільности. В їх уяві „анонімове монарство“ зросло до розмірів апокалітичної бестії. Акція „Розвою“ йде во всю.

В першій хвилі, коли після рішення українських політичних чинників збойкотувати вибори Жиди по довших ваганнях рішилися взяти участь у виборах, в українському таборі був нахил уважати цей крок Жидів за зломання невтральности в користь Польщі. На ширшім Народнім Комітеті піднеслися були голоси побоювання, чи рішення жидівського національного проводу не спричинить відрухових виступів, чи не використають цього факту невідповідальні одиниці для поширення антисемітизму серед східно-галицького населення, підмінованого демагогічною і безвідповідальною агітацією всяких тзв. „людовців“.

Завдяки заходам Народнього Комітету виборчий рух пройшов без ніяких ексцесів супроти Жидів.

Висилаючи Жидів до виборчої урни, жидівський національний провід числився в першій мірі з виїмковим положенням Жидів в огні українсько польського спору. Дуже важним моментом при вирішуванню мусіла бути боротьба за душу жидівської вулиці. Якщо жидівський національний табор не взяв би участи у виборах, так туди висунули би Поляки догаряючих політичних трупів, асимілянтів (т. зв. „Мошків“). А що залежне від адміністраційних пластей жидівське населення всежтаки далося би в значній части випхати до виборчої урни, заходила небезпека: чи зі Східної Галичини вийдуть жидівські національні представники, чи своєрідні жидівські „хлібороби“ в особах Колішерів, Равхів, Штайнгавзів, Левенштайнів і т. д. — і таким чином змарнується відносно недовга успішна праця сіоністичних діячів серед жидівських мас. Очевидно, маючи на увазі поставу асимілянтів на польськім парляментарнім полі в українсько-польськім спорі, для нас зовсім не є рівнодушне: чи зі Східної Галичини війдуть до польського сойму жидівські націоналісти, чи жидівські національні гермафродити.

Уповаючи на те, що національні жидівські представники не дадуться в польськім соймі ужити як тарану проти змагань українського народу, український національний табор поставився зі зрозумінням до участи Жидів у виборах. Перші кроки східно-галицьких жидівських послів у Варшаві дають підставу надіятися, що мимо традиційної опортуністичної тактики жидівської політики серед двох спорячих сторін — східно-галицькі жидівські національні політити не дадуться заангажувати в протиукраїнському поході.

Рішаючим моментом для Жидів є економічний інтерес і умовини національного розвитку, а ці на східно-галицькому терені промовляють за українською державністю.

Галицькі відносини.

Військова бранка Українців!

На мурах м. Львова появилася така відозва:

„Рескриптом міністерства військових справ деп. X. з 24. листопада 1922 ч. 6231 наказується доповнення поборової листи річників 1900 і 1901. Магістрат закликає всіх чоловіків уроджених в 1900 і 1901 р. **без ріжниці народности й визнання**, котрі стало перебувають в громаді Львів і є польськими горожанами, щоби найдальше до 2. грудня 1922 зголосилися в IV. деп. магістрату, ратуш III. п. двері ч. 198, в ціли зареєстрування з відповідними документами (метрика, свідоцтво шкільне, карта зголошень).

Хто ухилиться від списку, буде караний по приписам і втратить польське горожанство.

Найман.

Також усі старостра у Сх. Галичині розіслали до всіх гр.-кат. парохіяльних урядів обіжник з наказом про виготовлення списків Українців уроджених в 1900 і 1901. роках.

* * *

Після заведення адміністративного поділу Сх. Галичини на три воєвідства після заініціювання конскрипції, після переведення польських виборів на терені Сх. Галичини — повище розпорядження польської влади являється послідовним одним кроком дальше на шляху польської політики у відношенню до Сх. Галичини.

Після замордування посольського кандидата!

Як відомо, дня 3. падолиста ц. р вечером, стріляно через вікно на селянина Василя Пігуляка, господаря в Іспасі, що був поставлений кандидатом на посла польською партією „Визволенє“ на листі ч. 3. Пігуляк умер в кілька хвиль після виконання цего атентату. Виконавці були такі відважні, що помимо стоячої дочки господаря на обійстю на віддалі двох кроків, таки дали три вистріли до вікна, а після відходу ще два вистріли до сіней. Як пізнійше виказало слідство, виконавці відійшли підспівуючи полями, в сторону ліса, полишаючи за собою сліди на городі.

В звязку із цим атентатом арештовано в ночі місцевого кооператора Антона Білоскурського з Коломиї, та студ. фільософії Василя Юрченка з Іспаса. Додати належить, що А. Білоскурського, взято хорого з ліжка, з опухлим лицем, а Вас. Юрченка, умученого, який вернув з поля, по цілоденній тяжкій роботі. Обох арештовано вже вдруге, та цим разом, обтяжуючи їх, о страшний політичний морд. Арештовані пересиділи ціліську ніч на місцевому постерунку. Над ранком, спроваджено 60-літного старця Дмитра Куриляка Гната, та 50-літного Михайла Лаврука, дуже інтеліґентного рільника, обох родом з Іспаса. Арештовано їх за виборчу контраґітацію. Дивний закид, бо всім громадянам Іспаса, відомо, що п. Мих. Лаврук находиться від кількох місяців в лїченню (хороба нирок), і нікуди не виходить з хати вже від місяця. Чого там не довелося нещасним біти та чути; досить лише навести слова жандармів: „вистшеляць кабануф, вирембаць в пень гайдамакуф, пся крев кабанська, тим України не збудуєсє“ і т. п., або слова самого команданта поліції, з якими звернувся він до посивілого дідуся, Дм. Куриляка: „ти мурго, култунє єден, ти хочеш держави України, пся крев гайдамацка, я тобі дам державу“ і т. и., погрожуючи йому при тім грубезною палицею.

На другий день, коло полудня, зявилася в селі юрба аґентів з Коломиї, в супроводі місцевих і позамісцевих жандармів, та поліцайського вивідчого пса, якого приведено з собою в цїли винайдення виновників морду. Мих. Лаврука і Дм. Куриляка не переслухувано і відставлено автом до Коломиї, а студ. В. Юрченко та кооп. Білоскурський, зажадали переслухання їхніх свідків таки в селі, на місці. Покликано багато свідків, переслухано їх і слідство виказало, що оба обвинувачені не винні, дарма, що поліцийний аґент твердив, що черевик А. Білоскурського годиться точнісінько з полишеним на обійстю замордованого слідом. Обом обвинуваченим звернено капелюхи, шапки, чоботи та черевики і випущено вечером на волю, саме в хвилі, коли в село наспіла сильна карна експедиція, яка, очевидно, закватирувалася в читальнянім будинку, де відбувалася шкільна наука.

Підпали.

В Березові вижнім, на Гуцульщині, невідомі особи спалили будинок польського „Сокола“. В звязку з тим арештовано Симчича.

В Акришорах спалено 2 стирти сіна власности польського війта. Арештовано Ілька Записяка, Петра Бойчука з сином. Цего останнього комендант жандармерії Макс тортурував в нечуваний спосіб, щоб вимусити зізнання. Малого хлопця підвішувано на мотузі, щоби він признався до вини і видав тих, що спалили стирти.

Із стрийської вязниці.

Жандарм Лесняк тяжко побив арештованого Ілька і Матвія Сущку з Волосянки. Обидвох побито так, що їх обличчя були залиті кровю. Таксамо Романа Безушка бив аґент Стецула канчуками в пяти та прикладом в грудь. Свідки Гузар П. і Бехер. До вязниці приведено уч. сем. Смика Олексу, а опісля відставлено до Львова.

З Бриґідок до Золочева.

Дня 28. XI. вивезено з тюрми „Бриґідки“ у Львові до вязниці в Золочеві транспорт політичних вязнів (інтеліґентів, селян, мущин, жінок і дітей) около 30 людей — закутих в кайдани. Є це люде з Камінеччини і Бузеччини.

Список політичних вязнів в арештах в Перемишлі.

1) Д-р Теофіль Кормош, 2) о. Омелян Кормош, 3) д-р Володимир Загайкевич, 4) Андрій Сабат, 5) д-р Роман Секела, 6) Кульчицька, 7) Олена Кульчицька, 8) Ольга Кульчицька, 9) Мохнацька, 10) Роман Дмоховський, 11) д-р Лаврентій Павловський, 12) Катря Марченко, 13) Володимир Березовський, 14) Дмитришин, 15) Іван Гинилевич, 16) Михайло Шустаківський, 17) Іван Галан, 18) Володимир Божко, 19) Антін Березовський, 20) Теодор Яцків, 21) Михайло Рифон, 22) Дмитро Глова, 23) Лев Глова, 24) Роман Костюк, 25) Потич, 26) Іван Босий, 27) Володимир Зиблікевич, 28) Осип Сенечко, 29) Володимир Деревляний, 30) Іван Лесько, 31) Остап Стрільчик, 32) Володимир Чижович, 33) Іван Головецький, 34) Михайло Мосевич, 35) Тома Кулик 36) Копистянський Тома, 37) Копистянський Юрій, 38) Габлинський Мирослав, 39) Граб Степан, 40) Домарацький Ярослав, 41) Гинилевич Степан, 42) Федорищак, 43) Березюк, 44) Дмитришин Осип, 45) Ду-

Пр. 456/22. В Імени Річипосполитої Польської! Суд окружний карний яко Трибунал пресовий у Львові рішив на внесок Прокураторії Державної, що зміст часописи „Свобода“ число 23. з дня 26. XI. 1922. в артикулах під заголовками: 1) „Нові трибуна“ в уступах: а) між словами: „не буде“, а „очевидно“; б) між словами: „в бранці нагоду“, а „мусять відразу“; в) між словами: „тими трибунами“, а „Не вникаючи в“; г) між словами: „ а адвокат“, а „причи “; 2) „Український Національний конгрес в Америці“ в уступі між словами: „Д-р Петрушевич“, а „до міністерства“; 3) „З дороги життя“ в уступах а) між словами: „на тебе“, а „Та я маю“; б) між словами: „чадів“, „терпка трупа“; в) між словами: „З приятк...“, а „Бережися“; г) між словами: „Юрівці“, а „Бувай здоров“ містить в собі єство злочину з § 65а) п. к. узнав доконану в дни 25 XI. 1922. року конфіскату за оправдану і зарядив знищення цілого накладу і видав по думці § 493. проц. карної заказ дальшого розширювання того друкового письма. Заразом видав наказ відвічальному редакторови тої часописі, щоби се рішення помістив безплатно в найблищім числі і то на першій стороні. Невиконання того наказу потягає за собою наслідки предвиджені в § 21 зак. друк. з 17. грудня 1862 Д. п. р. № 6 ех 1863, а іменно засудження за переступство на гривну до 400 Мп. — Львів, дня 2?. листопада 1922.

(Підпис нечиткий.)

жий Володимир, 46) Повх Петро, 47) Лієн Гені, 48) Скірка Василь, 49) Микита Тимко, 50) Кузьмінський Дмитро, 51) Ковалиско Антін, 52) Заблоцький Ярослав, 53) Маселко Володимир, 54) Тимчан Микола, 55) Саламон Степан, 56) Колодій Гриць, 57) Качмар Михайло, 58) Кміцикевич Роман, 59) Долгун Гриць. 60) Бабяк Іван, 61) Фільц Микола, 62) Домярадський Андрій, 63) Ривак Степан, 64) Горечко Андрій, 65) Слабий Гнат, 66) Шумський Василь, 67) Савицький Гриць, 68) Скірка Андрій, 69) Братусь Петро, 70) Опалинський Василь, 71) Хитра Панько, 72) Салик Гриць, 73) Д-р Злерковський, 74) о. Кміцикевич, 75) Рибачевський Осип, 76) Тарнавський Антін, 77) Тарнавський Степан, 78) Байдала Степан, 79) Дидялевич Іван, 80) Чухрай Гриць, 81) Гусаковський Теофіль, 82) Мушинський Іван, 83) Ізьо Антін, 84) Лочик Василь, 85) о. Заяць, 86) Федевич Іван, 87) Федевич Тимотей, 88) Ґадач Роман, 89) о. Шехович Іван, 90) Стех Михайло, 91) Колач Степан, 92) Русоловський Роман, 93) Шупяний Микола, 94) Боцько Степан, 95) Кміть Осип, 96) Андрушко Петро, 97) Кокорудз Михайло, 98) Осідач Дмитро, 99) Хотинецький Айталь, 100) Чапран Антін, 101) Малець Михайло, 102) Стефанця Федь, 103) Пиць Іван, 104) 105) Качмар Іван, 106) Сениця Павло, 107) Новицький Гриць, 108) Губаль Антін, 109) Федевич Олекса, 110) Струсевич, 111) Третяк, 112) Кольо Володимир, 112) Шот Василь, 113) Козак Степан, 1 4) Молещій Іван, 115) Баляк Василь, 116) Заяць Франц, 117) о. Маринович, 118) Турко Онуфрій, 119) Гамрацей Микола, 120) Скотинський Тадей, 121) Воробель Осип, 122) Ліскевич Іван, 123) Вербенець Василь, 124) Волошин Осип, 125) Майба Іван, 126) Кметяк Юрій, 127) Ґебус Методій, 128) Мисько Михайло, 129) Кравець Дмитро, 130) Воробель Олекса, 131) о. Ліщинський Осип, 132) Зорин Василь, 133) Степанко Іван, 134) Цвек Лев, 135) Коваль Іван, 136) Килик Данило, 137) Щеснюк Омелян, 138) Волошин Теодор, 139) Волошин Микола, 140) Подолюх Володимир, 141) Грабовський Остап, 142) Хархаліс Микола, 143) Худа Іван, 144) Яськів Павло, 145) Матчишин Іван, 146) Баглай Іван, 147) Волощак Дмитро, 148) Марецін Маріян, 149) Решетник Петро, 150) Гакалик Федь, 151) Колеба Іван, 152) Хархаліс Іван, 153) Дроцик Іван, 154) Харамбура Роман, 155) Салік, 156) Зінко Михайло, 157) Пинило, 158) Гошко, 159) Ірза Василь, 160) Гриник Іван, 161) Сютрик Іван, 162) Малиш Дмитро, 163) Корчак Михайло. 164 Мацелюх Семко, 165) Вус Микола, 166) Кушнір Петро, 167) Гнатів, 168) Брода Осип, 169) Михайлович Василь, 170) Михайлович Іван, 171) Козак Антін, 172) Клочник Павло, 173) Войтович, 174) Кусьпись Теодор, 175) Рудковський Іван, 176) Ґалан, 177) Калинич Теофіль, 178) Ґуфиляк Петро, 179) Качмарик Михайло, 180) Ілик Павло, 181) Турко Филимон, 182) Ґлова Микола. 183) Паньків Петро, 184) Дутко Іван, 185) Ривак. 186) Королик, 187 Станчак, 188) Брилинський, 189) Огородник Осип, 190) Качан Михайло, 191) Горба, 192) Гірняк Гриць, 192) Добрий Теофіль, 193) Ковалиско Мих.

На днях випущено на волю коло 40 вязнів, прочих 160 томляться невинно дальше. Між арештованими є 30 ґімназіяльних учеників у віці 15—18 літ.

Микуличин.

Перед виборами арештовано 10 громадян, а саме: священика, учителя, лісничого, управителя кооперативи Івана Киселюка, секретаря чит. „Просвіти" латинника В. Томашевського, дяка, господарів: Миколу Гундяка, Івана Онутчака, Ляхоцького і ще одного. Закидували всім „należenie do bojówki, której celem jest podpalanie, mordy" і т. п. На питання чи в Микуличині є „bojówka" відповіли Гуцули: „у нас такої жінки нема!" Заяві, яку помістив у „Свободі" п. комісарж ржондови Парфанович ніхто не вірить, бо він був на списках кандидатів до сойму. При виборах голосували з Українців залізн. робітники, побережники.

Разом 42 штуки. — *Гуцул.*

Самбірщина.

В списках вязнів опущено о. Миколу Волошина з Мокрян арештованого 25. X.

Пов. Турка.

В с. Гвоздець арештовано Клима Грушкевича і відставлено до Самбора, звідки його випущено на волю.

сить бути вирішена соймом. Наглість внесення принято одноголосно, почім передано справу реґуляміновій комісії, яка має її полагодити протягом трьох днів від хвилі свого уконституування.

Велика Україна.

Фінансове становище України.

„Економич. Жизнь" повідомляє, що екстренне засідання українського совнаркому визнало фінансове становище України надзвичайно важким, яке загрожує руїною пляну господарського будівництва. Для усунення крізи постановлено зобовязати всі господарські установи і підприємства негайно сплатити всі недобори, які рахуються за ними. На місцях рішено утворити комісії для догляду за виконанням місцевими установами своїх податкових зобовязань.

Голод на Запоріжжі.

„Екон. Жизнь" повідомляє, що на Запоріжжі голод знов зростає. Одержаних на листопад 350.000 пудів хліба не вистарчає. В деяких місцях зареєстровані випадки голодової смерти. Особливо постраждали від неурожаю 13 волостей мелітопольського повіту. В звязку з голодом серед селянства почався рух до переселення в инші губернії.

Всеукраїнський зізд совітів.

На 10 го грудня 1922 р. призначений семий всеукраїнський зізд совітів. Порядок зізду має бути слідуючий: 1) відчит уряду; 2) про союзне обєднання совітських републик; 3) про стан промисловости на Україні; 4) підсумки праці в справі поліпшення сільського господарства; 5) доклад наркомздіня; 6) про червону армію; 7) совітське будівництво; 8) про боротьбу з наслідками голоду; 9) вибори ВУЦВК. і делегатів на Всеросійський зізд совітів.

Палнева криза на залізницях.

Запаси палива на залізницях України в половині листопада значно зменшилася. З семиденних вони знизились до трохденних. Економічна нарада визнала теперішне становище загрожуючим.

Поворот митрополита Шептицького до Европи.

Поглухання о. митрополита у державного секретаря для закордонних справ Гюса.

Екц. Митрополит виздоровів. Перед його відїздом із Зединених Держав до Европи пращали його дня 7. листопада українські еміґранти Ню Йорку, 9. і 10. листопада у Філядельфії.

Того самого дня, саме перед відїздом, був Ексц. Митрополит на авдієнції в американського секретаря для закордонних справ Гюса.

Попращавши уряд Зединених Держав і подякувавши йому за гостинність, Митрополит вказав при сій нагоді

В неділю 12. листопада вечером, відїхав о. Митрополит до Канади, а 14. листопада всів з нашим епископом у Канаді д-ром Будкою на корабель лінії „Сі-Пі-Ар" і відїхав до Европи. О. Митрополит задержиться короткий час у Льондоні, Парижі й Відні. Опісля поїде до Риму, щоби здати звіт своєї візитаторської подорожі по американсько-українських кольоніях. В Римі буде вирішена справа обсадження епископської катедри для української гр. кат. дієцезії в Зединених Державах.

25. м. м. прибув о. Митрополит до Льондону і є гостем льондонського кардинала еміненції Бурна.

8 Волині.

Політичний процес українських послів.

Луцький окружний суд затвердив акт обвонувачення на послів соймових Хому Приступу, Самійла Підгірського і Андрія Пащука з арт. 129 кодексу карного за видання названими членами перед виборами відозви до населення, в котрій підкреслювались самоволя й надужиття адміністрації на Волині, нищення шкільництва, відбирання церков, кольонізаційна політика. 3 огляду на те, що послів не можуть судити без згоди сойму, по виборі маршалка сойму справа з видачою послів до суду має вступити на розгляд сойму.

Протест.

Проти вибору до сойму посла Василя Комаревича внесені до окружної виборчої комісії протести, які покликуються на те, що ніби то п. Комаревич не має польського обивательства.

Посольське віче в Луцьку.

26 го падолиста перед виїздом послів з Луцька до Варшави було улаштуване віче. На вічі було піднесенне питання про поворот православним собору. який відібраний католицьким духовенством.

Про виборчі „надужиття".

Крім спеціяльмої комісії міністерства слідство в справі, надужиття під час виборів до сойму на Волині переводить ще воєвідська комісія. Ця комісія привезла до Луцька матеріяли, які, як каже „Dziennik Wołyński" ніби то мають ствердити факти ріжних зловживань під час виборів.

Після кульоарових обчислень кандидатура Пілсудского осягне більшість без участи голосів послів національних меншостей. Досі невідомо, чи Пілсудскі, який заховується доволі таємничо — прийме кандидатуру на президента польської републики.

Комуністи в польському соймі.

З Варшави доносять до „Слова Польского": Соймовим послом став Ланьцуцкі, який одержав уже посольську леґітимацію. Прийшов він на місце посла Рибацкого, який зрікся мандату. Хто буде другим комуністичним послом в польському соймі, до тепер не відомо. О скільки п. Круліковского учасника „святоюрського конґресу" засудять, мандат обійме хто инший.

В справі звільнення увязнених послів.

По виборі соймового маршалка і перенесення вибору заступників на чергове засідання, приступлено до внеску п. Барліцкого і тов. в справі звільнення послів Круліковского і Луцкевича. Внесення реферував соц. Ліберман. В слід по його промові заявився міністр справедливости Марковскі за наглістю внесення з огляду на те, що внесення обіймає основну проблєму, яка му-

Процес „Юрівців".

Десятий день розправи.

Львів, 2. грудня 1922.

В десятому дні розправи переслухано 9 обвинувачених переважно робітників і селян. Ніхто із них не належить до комуністичної партії і не почувається комуністом. Чотирох з них було тільки на конґресі, а саме: Ілько Семець, Онуфрій Семець, Авраам Берґман і Осип Гельо, а решті закидується злочин з § 58. тому, що їх імена видніють в листах других співобвинувачених.

Перший обвин. Ілько Семець зізнає, що так як і другі селяне реемігранти, найшовся на зїзді тому, бо запросив його там обвинувачений Матвіїв, мовляв в забудованнях катедри св. Юра відбудеться зїзд рільних робітників. Те саме зізнає обвинувачений Онуфрій Семець.

Обв. А. Берґман студент прав вияснює, що на конференцію попав припадково подібно як вчера вияснював обв. Герш Редер.

Обв. Осип Геллер швець з Добромиля заперечує немов би то одержав клунок з відозвами від обв. Попеля, редактора перемиського „Роб. Голосу", стверджує натомісць, що приніс йому цей клунок якийсь Жидок низького росту, чорний. В місці обвинувачений Крілик вияснює, що ці відозви висилав він дійсно Герцманом до Добромиля, а що Герцман не знав кому їх віддати, то залишив їх у Гелля, де казав собі шити чоботи.

Обв. А. Куявіньскі був арештований вже після конгресу тільки тому, що Ґроссерова дала йому свою дитину під опіку.

Обвинувачений, Поляк в України, репатріянт, малює в яскравих красках привітання, якого зазнав від своїх земляків тут в Галичині в часі, коли відставлено його до янівських бараків і дали записку з клеймом: „powrócił z Rosji". Тому не допустили його відтак до рідні у Варшаві, тому і тинявся по бараках досі, доки не вдалось йому винайти помешкання в Брюховичах.

Обв. Тома Баршовський, шоферський помічник, зізнає, що пересидівся 13 місяців в тюрмі тому, що господиня його в Дрогобичі розголосила, що йому дуже добре ведеться. У контакті з „Юрівцями" підозрівано його на підставі записок

Обв. Олександер Пішкевич-Яворський народний учитель з Турки, арештований за це, що в каварні „Република" у Львові грав деколи в карти і шахи з арештованим Сеником. Вдпирає всі закиди акту обвинувачення в тому напрямі, немовби то він мав бути „кривавим командантом українських військ", а подає докази, що навпаки по людськи поводився із польським населенням в часі влади галицького уряду.

Обв. Анна Булькот, селянка зі Скали розповідає широко про свої домашні клопоти з худібкою і одноморговим полем, представляє як одного дня в серпні м. р коли вернула з поля, застала в себе в дома панночку із пакунком паперів в товаристві мушини. Вони відпочивали і ночували у неї аж прийшла поліція і панночку арештувала. Ни вміє ні читати ні писати і до комуністичної партії не належить.

Ольга Коцківна з Дрогобича говорить, що арештовано її тому, бо піклувалася вязнями в Самборі. Зазначує що не працювала в ніякому комуністичному русі.

На тому розправу перервано і відложено до вівтірка 5 ц. м. 9 год. рано

Президія Української Національної Ради Сх. Галичини

За підписом президента д-ра Евгена Петрушевича, вислала 30-го листопада ц. р. до головних держав Антанти ноту у справі предложеного польським урядом проекту Статута для Східної Галичини. Нота звертає увагу на проект статута державної організації Східної Галичини,

З цензурних оглядів на жаль не можемо подати цілого тексту названої ноти.

Льозанська конференція.

Домагання Болгарії.

Болгарська делегація в Льозанні предложила дві ноти: першу в справі репатріяції збігців із Тракії, котрі перебувають в Болгарії в кількости 200 тисяч, а друга нота Болгарії просить о інтервенцію в справі болгарського населення в Тракії зах., котру Греки насильно кольонізують своїми збігцями з Малої Азії.

Військова комісія.

В Льозанні відбуваються наради військової та територіяльної комісії під проводом льорда Керзона. Венізельос не взяв участи в нарадах, а тільки прислав заступника. Конференція домагається демілітаризації Малої Азії, на що Туреччина не годиться. Становище Турків підтримують совіти.

Сумні перспективи.

З Константинополя доносять, що турецькі дипльоматичні круги дуже песимістично задивляються на висліди льозанської конференції. Турецька делеґація покине Льозанну, коли союзні держави не допустять совітських представників до участи в конференції. Панує переконання, що наслідком того конференція скінчиться невдачею і на Сході може продовжуватися війна.

Як віздив Чічерін.

„N. Fr. Presse" доносить, що перед приїздом Чічеріна до Льозанни, льозанська стація була замкнена кордонами поліції і ніхто не мав права входити на стацію, окрім Раковського та Воровського, котрі вийшли зустрічати Чічеріна.

Чехи візьмуть участь в льозанській конференції.

В Льондоні відбулися наради поміж Бенешом і льордом Керзоном. Бенеш домагався допущення Чехословаччини до участи в льозанській конференції. Правдоподібно домагання буде сповнено. Представником Чехословаччини в Льозанні має бути чеський посол Флідер.

Домагання Вірменії.

Вірменська делеґація в Льозанні відбула нараду з представником Зєдинених Держав, а підчас нарад конференції внесли домагання, щоби Вірменію проголосити незалежною республикою.

Альбанці в Льозанні.

На пропозицію французького представника запрошено альбанську делеґацію до участи в нарадах в справах фінансових і територіяльних.

З польських справ.

Вибір маршалків польського сойму і сенату.

Друге засідання польського сойму посвячено в першій мірі виборови маршалка. По зложенню карток виявилося, що загалом віддано 432 голоси, в тому 423 важні. Абсолютна більшість 215. На представника „Пяста" Ратая віддано 252 голоси, на Тугутовця Е. Смяровского 177. Супроти того вибрано Ратая, який привитаний оплесками правиці і центра виголосив привітну промову, що зясовувалася в тенденції ратування польського скарбу і наладнання фінансів.

Тогож дня відбулося засідання польського сенату, на якому переведено вибір маршалка. Віддано 106 карток, з того 97 важних, 9 чистих. Абсолютна більшість 49. На ендека Громпчиньского віддано 56 голосів, на соц. Правса 40 голосів. Оден голос вілосібнений. На Тромпчиньского голосувало 6 людовців, які рішили його побіду.

Амнестії не буде.

Польські часописи доносять, що поголоски про амнестію в звязку отворенням польського сойму і сенату є безосновні.

Перед вибором польського президента.

Клюб П. С. Л. делеґував послів Дембского і Ануша до Бельведеру з просьбою до Пілсудского, щоби він приняв кандидатуру на президента републики. Те саме зробили клюби „Визволенє" і П. П. С. Лівиця сподіється, що слідами згаданих клюбів підуть Н. П. Р. та національні меншости.

Пілсудскі прийме вибір на президента в кождому випадку.

До всехпольських часописів у Львові доносять з Варшави: як відомо начальник польської держави Пілсудскі згодився на поставлення своєї кандидатури на президента польської републики. Як з кругів найблищого окруження Бельведеру запевнюють, Пілсудскі о скільки буде вибраний якою небудь більшістю прийме вибір і незрезигнує, в супереч чуткам, які впевняли, що Пілсудскі прийме вибір тільки з рук польської більшости.

У Варшаві готуються до виборів. Соціялісти і „Визволенє" розпускають неправдиві чутки в цїли злагодження опозиції правиці проти Пілсудского.

Устрій сенатських комісій.

По донесенням з Варшави, до сенатських комісій війдуть члени поодиноких партій після ключа 1 : 10, при чому будуть узгляднені і дроби. Слід завважити, що проєкт сенатського реґуляміну внесений на першому засіданню сен. Новаком, авторства Тромпчинського, є до тої міри риґористичний, що на випадок його принятя, кождий сенатор буде зданий на ласку чи не ласку маршалка, який вирішуватиме право забирання голосу в сенаті.

Чому не вибрано віцемаршалком польського сенату Жида?

Жидівський клюб сенаторів, дивлячись на свою чисельність, числився поважно з евентуальністю вибору одного з поміж своїх членів третим віцемаршалком польського сенату. Домагання жидівського клюбу предложене Тромпчинському признано в основі слушним, але вибору віцемаршалів на основі чисельного відношення клюбів доконано в соймі тільки раз і цей випадок не може утворювати прецеденсу на будуче. Становище маршалка поперли усі кромі національних меншостей і туґотовців. На пленум голосували за жидівським членом президії тільки Жиди і національні меншости, ППС. вийшли зі салі. Замість жидівського кандидата вибрано третим віцемаршалком представника „Визволенє" яке має 7 членів супроти 12 членів жидівського сенатського клюбу.

РІЖНІ ВІСТИ.

Конференція роззброєння.

Дня 2. грудня відбулося урочисте відкриття конференції роззброєння. До тепер прибули делеґації: фінляндська, естонська, латишська і литовська. На днях приїзджає представник Польщі.

Америка ратує середну Европу.

До Будапешту прибули американські знатоки фінансових справ, щоби на місци провірити стан середної Европи і предложити урядови Зєдинених Держав плян ратунку Европи від економічної руїни.

Бенеш і Дука.

Бенеш і Дука відбули в Льозанні спільну нараду в справі загальної ситуації і ствердили обопільну згідність поглядів у всіх квестіях.

Відповідь на совітську ноту.

Дня 30. падолиста вечером в Льозанні доручено совітській делеґації відповідь на її просьбу про допущення совітів на конференцію. У відповіді сказано, що совітська делеґація буде допущена на наради в справі проливів.

Король Юрій таки абдикує.

З Атен доносять, що грецький король Юрій довідавшися, що його брат Андрій стане перед судом, порішив остаточно абдикувати. В грецьких пристанях причалила англійська военна фльота.

Масові арештування в Греції.

З Атен доносять, що в звязку із загрозою нової революції, в Греції відбуваються масові арештування. Арештовано начальника ґенерального штабу ґенерала Дусманіса і ген. Валетаса.

Заворушення в Мексику.

В Мексику прийшло до кривавої боротьби між військом і революціонерами; було 20 осіб убитих, а 50 ранених.

Революція в Греції?

З Атен доносять, що в Патрас, Місольонґі, Корфі та инших місцевостях Греції вибухли поважні заворушення проти теперішного уряду. В армії панує невдоволення з приводу розстрілу ген. Гунаріса. Грецькі війська в Тракії збунтувалися. Ген. Нідер зі страху перед революцією подався до димісії.

В Константинополі сподіваються заворушень.

В Константинополі сподіваються наступу вірменських революціонерів, які плянують переворот в Туреччині. Коаліційні війська приготовляються до оборони. Рефет Паша зложив коаліційним представникам звіт із теперішного положення в столиці.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Розправа проти кн. Андрія.

Відень (ПАТ.) „Н. Фр. Пр." з Парижа: „Інтрансіжан" одержав вістку з Атен, що розправу проти кн. Андрія, яка мала розпочатися в понеділок, прискорено і почалася вже в суботу. Грецьке правительство прискорюючи розправу, бажало оминути інтервенцію заграниці. Як доносить „Тайм" вістка ця викликала обурення в европейських столицях. Кн. Андрій є споріднений з мадридським і льондонським двором по своїй жінці кн. Бабенберґській.

Атени (ПАТ.) Розправа проти кн. Андрія почалася сьогодні вранці перед военною радою в парляментарному будинку. Авдиторія складалася головно з офіцирів і журналістів. Кн. Андрій відповідав із великим зворушенням на питання, ставлені предсідником военної ради. Кн Андрій обвинувачений, що як командант корпуса армії, не примінився до приказу виданого начальним вождом, що спричинило невдачу. Свідок полковник Сараніс, заступник шефа штабу нач. вожда Папуляса, констатує, що Папуляс видав князеви приказ перейти до наступу для полекші третьому корпусови. Кн. Андрій заявив був, що такий наступ неможливий по причині оборонних праць, переведених неприятелем. Полк. Сараніс запевнює, що колиб кн. Андрій був виконав приказ, боротьба над Сакарією була би покінчилася побідою. Кн. Андрій загрозив, що подасться до димісії.

Засуд кн. Андрія.

Атени (ПАТ.) Кн. Андрія засуджено на деґрадацію військової ранги і постійне прогнання.

Атени. (ПАТ.) Присуд на кн. Андрія запав одноголосно. Князя признано винуватим несубординації і покинення становища супроти неприятеля. Яко злагіднюючу обставину признано недосвідченість в оперуванню великими військовими одиницями.

Кн. Андрій покинув Грецію.

Париж. (ПАТ). Князь Андрій разом із женою покинув Грецію на покладі военного англійського корабля.

Греція перед фашістським переворотом.

Париж. (ПАТ). „Ню Йорк Геральд" звідомляє, що в французьких урядових і впливових грецьких кругах в Парижі побоюються, що Греція стоїть перед вибухом повстання фашістів.

Венізельос на політичнім овиді.

Париж. (ПАТ). Авас. Лорд Керзон уповажнив представника бюра Райтера заявити, що від хвилі вістки про страчення в Атенах, не бачив Венізельоса. Вістки про конференції між лордом Керзоном і Венізельосом неправдиві.

Льозанна. (ПАТ.) Часописи заперечують чутки, начеб Венізельос виїхав до Греції.

Париж. (ПАТ.) Часописи звідомляють із Атен, що там сподіються протиреволюційних заворушень. Венізельос постановив вернути до Атен, де старатиметься утворити кабінет з своїх приклонників, в котрім особисто взяв би участь. Управу кабінету обняв би мабуть Політіс або Михайло Копульос.

Повстання в Тракії.

Софія. (ПАТ.) Часописи подають подробиці про рух повстанців в зах. Тракії. Ватаги, утворені з місцевого населення, мали кілька разів сутичку з правильним грецьким військом. Болгарське правитель-

ство видало енергічні зарядження в цїли охорони границї.

Америка не приймє грецьких збігців.

Бордо. (ПАТ.) „Ню Йорк Геролд“ пише, що Зед. Державам неможливо є прийняти грецьких збігців, бо закона про імїграцію не знесено.

Димісія грецького посла.

Париж. (ПАТ.) „Ню Йорк Геролд“ звідомляє з Вашінгтона, що грецький посол Коронілас подався до димісії наслідком виконання недавно в Атенах смертних присудів.

Росія годиться на обмежену участь у конференції.

Париж (ПАТ.) Часописи звідомляють із Льозанни, що російська делегація зложила союзникам ноту, в котрій заявляє свою згоду на обмеження її участи в конференції до дискусії над справою проливів, але рівночасно повторює попередні свої протести і застереження.

Проклямація ірляндської держави.

Льондон (ПАТ.) Супроти прийняття парляментом у всіх трьох читаннях ірляндської конституції, відбудеться завтра торжественний акт проголошення ірляндської держави.

Рішення італійської Ради міністрів.

Париж (ПАТ.) По інформаціям „Матен-а“ італійська Рада міністрів ухвалила такі рішення: 1) Італія у відношенню до Туреччини вестиме такусаму політику, як супроти Англії і Франції. 2) Одностайний фронт союзників матиме в разі потреби також військовий характер. 3) Італія домагатиметься пошанування договору так у відношенню до Туреччини як і щодо прінціпу рівноуправнення трьох союзних великодержав. 4) Італія попиратиме домагання Росії в справі участи Росії у усіх дискусіях льозанської конференції та згодиться на це, щоби евентуальний договір підписала також совітська делегація. Одначе це не буде рівнозначне з визнанням совітської Росії де юре.

Наради премієрів у Льондоні.

Бордо. (ПАТ.) „Пті Парізієн“ пише, що французьке правительство приготовляється систематично до конференції премієрів у Льондоні. Французьке правительство приготовляє мабуть не лише загальний погляд щодо відшкодувань, але й подрібний плян. Праці в цьому напрямі йдуть у французькому міністерстві закордонних справ, у французьких делегаціях і в представництвах Франції за границею.

Ліфилд. (ПАТ.) Радіо. В справі недалекої конференції премієрів у Льондоні, „Обсервер“ пише, що конференція матиме далекойдучі наслідки, від котрих залежить будуччина Европи й Азії. Щодо відшкодувань, муситься з практичного боку означити мінімум, яке Німеччина мусить заплатити під пресією зєдинених сил, бо инакше Франція завелася би в своїх сподіваннях.

Кандидати на през. литовської републики.

Ковно (ПАТ.) Яко кандидатів на президента литовської републики вичислюють: Стулгінського, Гальваноускаса і Нарушевича.

Кабінетна криза в Сербії.

Білгород (ПАТ.) Аг. Аваля. В парляментарних кругах числяться з можливістю кабінетної кризи. През. мін. Пасіч явився у короля і предложив йому уступлення з кабінету. Король просив премієра відложити димісію кабінету до вторка, щоби не утруднювати ухвалення в парляменті законопроєктів.

Наглі суди в Бережанах і у Львові.

Наглий суд в Бережанах.

Дня 28. падолиста 1922 о год. 10 рано став перед наглим судом в Бережанах Василь Бодрик, літ 25, жонатий, властитель хати і 1/4 морга города, громадянин з Явча рогатинського повіту, обвинувачений прокуратором о злочин рабунку, поповнений нічю 16. XI. в Новій Гребли ад Книгиничі через забрання Каспрови і Зофії Касьорам готівки в сумі 6000 марок, сорочки, куртки, пари чоботів і 1 кг. масла з револьвером в руках. Переслухано 19 свідків. Оборонцем з уряду установлено адв. д-ра Мих. Західного.

Відкинено внесення оборони, що до некомпетенції наглого суду з причини неналежитого оповіщення заведення наглих судів в Явчу; а рівнож відмовлено внесенню оборони на піддання оувинуваченого лікарським огляд нам яко сифілітика в третій стадії для ствердження його непочитальности.

Дня 29. листопада о год. 10. рано запав присуд засуджуючий Василя Бодрика на кару смерти. Виконання кари смерти продовжено до год. 1. в пол. На телеграму оборони о помилування відповіла цивільна канцелярія Начальника Держави о год. пів до першої в полудне, що просьби не узгляднється, а присуд має бути в своїм часі виконаний.

О год. 1. під Рурисками в присутности Трибуналу, прокуратора, оборонця, духовника і лікаря д-ра Померанца відбулася екзекуція присуду, а Василь Бодрик поцілений влучними стрілами згинув на місци. При екзекуції асистувала сотня війська з наїженими багнетами, а польська публика приглядалася видовищу.

Наглий суд у Львові.

Перед наглим судом у Львові закінчено 2. ц. м. розправу проти Михайла Ярини, Івана Широго і Івана Підгайного, парубків з Руданець, коло Яричева, яких обвинувачено у злочині грабіжі, поповненому ними в ночі з 15. на 16. м. м. на жидівських купцях, що вертали з крамом із Львова до Камінки Струмілової.

Обвинувачених боронили адвокати д-р Евин, д-р Батицкі і д-р Живіцкі.

Розправа велася 2 дни і вислідом її було, що обв. Мих. Ярину засудив трибунал на кару смерти через повішення, а справу двох останніх передано ізза суперечности в зізнаннях свідків, під розгляд звичайного суду.

Внесення оборони, що до некомпетенції наглого суду трибунал відкинув. Відмовною була також відповідь начальника держави на прохання о помилування засудженого. Супроти цего присуд смерти на Михайлі Ярині виконано в суботу о год. 1·10 в полудне на тюремному подвірю „Бригідок“ при вул. Казимирівській.

Масові труси й арештування на Буковині.

Ми отримали з Чернівець слідуючого листа:

„В суботу, дня 18. листопада перепровадила румунська сіґуранца в Чернівцях девятьдесять трусів. Труси почались в одній й тій самій годині в усіх 90 домах. Шукали в студ. тов. „Січ“, в редакціях „Каменярів“ і „Робітника“. у редакторів Соневицького й К. Кракалії, у о. д-ра К. Бриндзана, у дир. „Руської Каси“ Ст. Крутія й багато-багато инших. Трусили навіть у 70-літної вдовиці п. Галіпової, що ніколи в своїм життю не брала участи в політичному життю. За чим шукали, ніхто не вгадає. Загально говорять, що шукають за якоюсь тайною орґанізацією, що має визволити півн. західну Буковину з під румунської окупації. Забувають, що тою орґанізацією є весь український нарід Буковини.

В неділю, на 19. ц. м., продовжались ці масові труси й арештування дальше. Заарештували Ст. Крутія, К. Кракалію й инших громадян, яких імена ще не знати.

Рівнобіжно з цим закрили учительський часопис „Каменярі“ і „Робітника“, якого вже й перед цим не позволяли висилати в українську Буковину. Тепер осталась Буковина без печатаного слова. Опечатали також книгозбірню научних творів у студ. тов. „Січ“ в Чернівцях. На провінції закрили товариства „Січ“ в Вижниці й Веренчанці. Вже передше розвязали були „Чит. Руської Бесіди“ в Гор. Вікові, „Касин. Тов-о“ в Путилові, „Січ“ в Гор. Станівцях, „Руська Бес.“ в Площці й „Пожарна Дружина“ в Гор. Станівцях.

Ось таким терором панують румунські окупанти в півн. зах. Буковині“.

НОВИНКИ.

— **Конфіската.** Останнє (29.) ч. „Свободи“ сконфісковано за цілу вступну статтю і за деякі місця рецензії на книжку французького письменника Бенуа, п. з. „Шлях великанів“. Ранком о год. 7. поліція впала до адміністрації „Свободи“ і забрала цілий наклад часопису. Так само забрано всі примірники від наших кольпортерів.

— **Пожежа у Львові.** Дня 1. грудня вечером вибухла пожежа у фабриці чеколяди при вул. Шептицьких. Пожарна сторожа зліквідувала пожежу. Шкода виносить 10 міліонів.

— **„Хлібороби при роботі“.** До нотатки під повисшим заголовком, поданої в передостанньому числі „Свободи“, подаємо близші інформації: Онуфрій Цільник, котрий в Щипюрні агітує на користь „хліборобів“ є вихованком москвофільської бурси в Золочеві; нескінчений гімназіяліст, був караний вязницею за фальшування векслів у банку, де забирав гроші на гри в карти й пиятику, після чого батько прогнав його з дому. Останніми роками був на Україні, а тепер стоїть на услугах „хліборобів“.

— **Зріст дорожні у Варшаві.** Комісія для провірки цін у Варшаві сконстатувала, що доріжня в тому місті зросла за місяць листопад на 33 процент.

— **Похорон обронци м. Львова.** Дня 2. грудня у Львові відбувся похорон ґен. Івашкевича при участи війська та численної товпи польського населення.

— **Страйк артистів у Берліні.** У берлінських театрах оголошено страйк артистів, наслідком чого в театрах не відбуваються вистави. Артисти домагаються 150 прц. підвижки місячної платні. Директори театрів загрозили, що артисти, котрі не повернуть до праці, тратять посаду на протязі 5 літ.

— **Всеславянський студентський конґрес** відбудеться 16—21. грудня в Празі. На конґресі будуть репрезентовані всі славянські народи, між ними й Україна. Метою конгресу є зближення й порозуміння всіх Славян. В успіх конгресу можна дуже сумніватися, бо наші Поляки в „Курері Львовскім“ вже сьогодні заявляють, що не візьмуть участи в тому конґресі, побоюючись „авантури гайдамацкєй. Нечиста совість не дозволить Полякам засісти при одному столі з иншими славянськими народами.

— **Дві жінки причиною самовбивства.** Дня 28. XI. у Львові „На Блоню“ сержант польської поліції Сятецкі замордував свою жінку, з якою оженився минулого місяця, після чого поповнив самовбивство. Причиною того кроку був факт, що на днях виявилося, що Сятецкі минулого року оженився з иншою жінкою, а опісля взяв шлюб з другою.

— **Самовбивство мадярського консуля.** В Букарешті поповнив самовбивство мадярський консуль Беля де Пан. Причина невідома.

— **Снігові завії.** В Карпатах упали такі великі сніги, що в наслідок того припинено залізничу комунікацію на лінії Новий Лупків-Тисна.

— **Бандитизм.** На шляху Рогатин-Перемишляни напали бандити на рогатинських купців Нагельберга і Дреттера. Купців побито й ограблено у них около 3 міліони марок.

— **Парубки бються.** В селі Ляцку повіт Добромиль в коршмі побилися парубки Теренко і Федьо Возьний. Теренко підчас бійки стрілив до Возного з револьвера і поклав його на місци трупом. Вбийника арештовано.

— **„Мелодіста“** — драму кохання на 3 дії, Макса Гальбе, грану з великим успіхом на всіх кращих сценах — відограє гурток артистів театру „Українська Бесіда“ в середу 6. ц. м. в салі ім. Лисенка під фірмою „Союз діячів українського театр. мистецтва“ в користь артиста М. Бенцаля. Пєса ця в артистичній постанові головного режісера О. Загарова, при співучасти О. Загарова (капелян), О. Голіцинська (Гануся), М. Бенцаля (Гоппе), В. Блавацького (Івась), М. Крушельницького (Аманд) заціка вить певно широкі круги нашої інтелігентної публики. Звертається увагу, що з ударом годинн 7-ої завіса піде в гору.

— **Надзвичайні Загальні Збори** Парцеляційного Товариства „Земля“, стов. зар. з обм. порукою у Львові, відбудуться в суботу дня 23. грудня 1922 о 4. год. вечером в комнатах Стоваришення у Львові, Ринок ч. 43. I. поверх, (дім „Ризниці“), з слідуючим порядком дневним: 1) Відчитання протоколу. 2) Відчитання ревізійного звіту. 3) Зміна статута. За Надзірну Раду: *М. Заячківський* містоголова, *Ю. Мудрак* секретар. 1—3

Лист до Редакції.

Високоповажаний Пане Редакторе!

Ковельська Повітова „Просвіта“ звертається до Вас, Пане Редакторе, з просьбою не відмовити помістити в найближчому числі часопису „Свобода“ слідуючий лист — спростування:

„В числі 46. часопису „Діло“ уміщено допис з Волині про виборчі справи за підписом добр. Марка Луцкевича, в кінці допису мається уступ, в якому сповіщається про те, що підчас передвиборчого селянського зїзду в Ковлі 26. X. заходами Ковельської „Просвіти“ влаштовано для гостей виставу „Невольник“ (ч. 3 та 4) і хор „Просвіти“ відспівав „За Україну“ та „Заповіт“, але дириґент хору д. Бартко був відсутний на салі підчас тих співів, в приводу чого робиться закид в його нельояльности до українського, а прихильности до польского. З приводу цього закиду Рада Ковельської Повітової „Просвіти“ постановила протестувати проти нього шляхом спростування в пресі, а саме:

1) Підчас вистави „Невольник“ співами, диріґував з початку д. Бартко, а після відлучився по справам філії Українського Біженецького Комітету, передавши диріґенство д. П. Мацкевичу та заявився про це голові „Просвіти“.

2) Співи „За Україну“ та „Заповіт“ відбулися не в порядкові денному, а на бажання присутнього громадянства, причому хористи Просвітяне зібралися з салі на сцену.

Рада „Просвіти“ в Ковлі.

Ковелль, 25|XI. 1922 р. — N. 96

За редакцію відповідає Ол. Кузьма.

З друкарні Спілки „Діло“ Львів, Ринок ч. 10.